

Kapitola devátá

VÝZNAM POSLEDNÍ VEČEŘE

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 183 – 193, 9. kapitola.

Dne 16. února 1988 v 5:00 ráno bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí:

„Při bedlivém prozkoumání různých **duchovních idejí**, sloužících jako základ většiny doktrín a dogmat, nebudeme moci najít ani **jedinou**, ano, ani **jedinkou myšlenku**, jež by nebyla překroucena, špatně pochopena, zfalšována, zprzněná, **externalizována**, **ritualizována** a vzata **doslovně**. Tato vážná situace vyvěrá z **povahy světa**, v němž žijete. Jak víte, toto je **svět**, kde existuje **negativní stav po boku stavu pozitivního**, a to v **aktivovaném a dominantním postavení**. **Ve skutečnosti přítomnost pozitivního stavu ve vašem světě** je **značně slabá**, zcela minimální a zmenšuje se geometrickou řadou .

Od doby **aktivace negativního stavu nebyl pozitivní stav nikdy něčím převládajícím na vaší planetě**. Může se říci, že **pozitivní stav měl pocit a také prožíval svůj pobyt ve vašem světě jako život na nepřátelském území**. Vinou této povahy vašeho světa **jakékoliv duchovní ideje**, které zde existují, jsou schopny se tam uchytit jen **překrouceným, zprzněným, zfalšovaným, nesprávně pochopeným, zevnějším a doslovným způsobem**.

Jak si pamatujete z kapitol páté a šesté, bylo hlavním usilováním pseudotvůrců během **geneticko - inženýrské práce nad nyní existujícími lidskými tvory ROZDĚLIT JEDNU MYSL, fungující ve třech aspektech**, na tři separované mysli, uzavřít je ve zvláštní nádobě, sestrojené z **genetického** i jiných materiálů, odloučit je od ostatního **těla a tělesného života** a ponechat pouze infinitesimálně malinký otvůrek, jímž by proudila **životní energie** pro udržování **lidského těla** při životě. Pseudotvůrci tam umístili zvlášť **trénované strážce a demony**, kteří mají polapit každou **duchovní ideu**, přicházející z **Nejnítěrnější duchovní mysli** a z **duchovního světa**, zprznit ji, zmrzačit a v takové podobě jí dovolit projít k **vnější vědomé mysli**. Takže **v době, kdy duchovní idea dorazila do vašeho uvědomělého vědomí**, musela projít přes četné pasti, v nichž byla podrobená výše zmíněné negativní transformaci, takže je vnímána buď ve zkreslené formě či - a to nejčastěji - v úplně opačném smyslu od toho, jaký měla ve svém **původním stavu**. Takový je **stav duchovní uvědomělosti** po celé zóně vymístění i na vaší planetě.

Zde se usiluje o **ritualizaci, externalizaci a literalizaci** všeho **duchovního, pocházejícího z nejnítěrnějšího stavu duchovního světa**. Tento proces obírá **jakoukoliv duchovní ideu** o její pravý význam. Takto se **podařilo negativnímu stavu úplně zkazit všechna nyní existující náboženství na vaší planetě**. Na tomto principu fabrikuje negativní stav nová náboženství, kultury a duchovní hnutí.

Když nahlížíme na tento důležitý fakt a skutečnost, pak není divu, že i **pojetí poslední večeře** je **stejně zvráceně pochopeno, překrouceno, zobřadněno, zvnějškovatěno a literalizováno**, to jest, **bere se DOSLOVNĚ**. Okolo jejího vykonávání se v některých křesťanských náboženstvích **vybudoval složitý „mystický“ rituál, ve kterém se předpokládá**

uskutečnění nějakého druhu tajemné přeměny chleba ve skutečné tělo Kristovo a vína v Jeho skutečnou krev.

Až do tohoto okamžiku **nikdo** náležitě nechápe, co skutečně poslední večeře znamená a jaký má vůbec význam. Jedinou výjimkou zde je **původní vysvětlení tohoto pojmu ve spisech Swedenborga**. Ačkoliv Swedenborg vysvětlil jeden z mnoha náležitých významů poslední večeře, berou ji jeho následovníci přesto **doslovně** a její **rituál** provádějí v **zevní formě** sám o sobě, ve snaze imitovat to, co činil **Ježíš Kristus**. Tím, že tak činí, dusí každý význam ukázaný Swedenborgem.

Zde se přehlíží a zapomíná se, že během Svého života na vaší planetě vyjádřil **Pán ležíš Kristus** ve Svých jednáních, činnostech a sděleních určitý **hluboký vnitřní duchovní význam**, a to **v řeči zevních forem**. Jak víte, **jiný jazyk nebyl a není použitelný v negativním stavu**. Tento fakt znamená, že **vše, co Pán Ježíš Kristus dělal či řekl, nemá žádné doslovné, vnější označení**. Všech Jeho/Jejích skutků a slov bylo užito jako **důležitých symbolů**, obsahujících **velice hluboký duchovní význam**, bez toho, že by měly nějaký význam samy o sobě, kromě toho, že jsou **nádobami**, které se po použití **odloží**.

Je velmi zatěžko lidským tvorům něco takového přijmout. Nezapomeňte, že **tam na vaší planetě máte po mnoho milionů let získaný špatný návyk VŠECHNO brát DOSLOVNĚ a podle ZEVNĚJŠKU**. Není snadno vzdát se tak darebného zvyku. Pro vaši informaci: Největší nesnáz, kterou zakoušejí lidští tvorové, zvláště pak fundamentalisté, konzervativní křesťané a tak zvaní nově zrození křesťané, když **po své fyzické smrti vstoupí do duchovního světa, je v šokujícím zjištění: Není žádný opravdový význam v doslovném smyslu Bible Svaté**, jenž jim byl tak drahý, a který tak zdůrazňovali. Ještě více jsou ohromeni zjištěním, že **žádná apoštolská epištola neobsahuje vnitřní duchovní smysl**. Toto byl jeden z mnoha důvodů Pavlova propadu: **Bral vše v krajně doslovném smyslu, zvláště co se týkalo jeho vlastního národa (Židů a Izraele)**.

A přece je něco **duchově velmi závažného** v příběhu o **poslední večeři**. Něco se nyní poví, co vám všem unikalo od **doby**, kdy se tato událost odehrála. Není nahodilé, že **všechna evangelia se o této události zmiňují, ač Janovo evangelium ji klade do zcela jiné perspektivy**. Její příběh je zaznamenán u Matouše 26:26-30; u Marka 14:22-26; u Lukáše 22:14-20 a u Jana 13:1-35. Obsahem příběhu je to, že **Ježíš Kristus věda, že bude zrazen a dán do rukou pohanů, aby byl ukřižován, oslavil poslední Pasah se Svými učedníky**. **Během oslavy vzal chléb, vzdal díky, rozlomil a dal Svým učedníkům, řka, že ten chléb je Jeho tělo, které dává za ně, a že to mají činit na Jeho památku**. **Poté vzal kalich s vínem a nabídl jim a v průběhu toho prohlásil, že ten kalich je Novou smlouvou v Jeho krvi, prolévané za mnohé na odpuštění jejich hříchů**. **A že nebude moci pít z plodů vinné révy až do příchodu Božího království**. Tento příběh je v úplnosti uveden ve svém **doslovném smyslu** v první epištole Pavla ke Korintským, kapitola 11, verše 23-26.

A tedy, když vzaly **doslovně** vše, co **Pán ležíš Kristus** tenkrát řekl, ustanovily křesťanské církve **posvátný rituál Poslední večeře Páně** a učinily jej jedním z **nejsvětějších dogmat** svých učení. Svatým se stal rituál **sám o sobě** a **ne to, co doopravdy symbolizuje**. **Po pravdě řečeno, nikoho ani nezajímá tento reprezentující symbolismus**.

Vezměme příběh **poslední večeře**, zaznamenaný v evangeliu Lukáše 22:14-20:

Verš 14: „Když nastala hodina, usedl ke stolu a dvanáct apoštolů s Ním.“

„Když nastala hodina“ znamená **ukončení jedné fáze poslání Pána Ježíše Krista**. **„Usedl ke stolu“** značí **uznání, že tato fáze poslání byla naplněna**. **„A dvanáct apoštolů s Ním“** označuje, že **všechny aspekty pravdy a dobra, jakožto i zla a nepravd byly náležitě**

uspořádány a uvedeny ve stav připravenosti pro užití v příští, nejrozhodnější bitvě s negativním stavem, která se odehraje.

Verš 15: „I řekl jim: „**Horoucně** jsem toužil jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět.“

„**I řekl jim**“ znamená **potřebu se o něco dělit**. Božská láska a Moudrost Pána Ježíše Krista si nepřeje nic více, než se **dělit o vše, co má, a co prožívá se všemi ve Stvoření**. „**Horoucně jsem toužil jíst s vámi velikonočního beránka, dříve než budu trpět**“ označuje, že se **musí sdělit nesmírně důležitá duchovní záležitost** ohledně **pravé Přirozenosti Pána Ježíše Krista**, jak je symbolizována **velikonočním beránkem**, a to **dříve, než vstoupí do pekel**.

Verš 16: „Neboť vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud se to nevyplní v království Božím.“

„**Jíst velikonočního beránka**“ značí **přijmout pravdu o vlastní přirozenosti**. Jelikož **pravda je vždy odvozena z Nejvyššího**, nemůže být vlastní **přirozenost náležitě pochopena** či získána bez poznání, že **Nejvyšší je pravým zdrojem jedincovy totožnosti**, a to proto, že **On/Ona je pravým pramenem jednotlivcovy života**.

Avšak zde je to **Ježíš Kristus, kdo to říká**. To má v sobě **daleko hlubší význam**. Když to vyslovil, **Ježíš Kristus přijal skutečnost Své pravé Božské přirozenosti**, jež se stala **tělem**, a **přijímá fakt, že toto tělo - lidské tělo - musí podstoupit fúzi v Přirozenost Nejvyššího**, takže **Nejvyšší se stane povšechností Pána Ježíše Krista**. Toto je důvod, proč **Ježíš Kristus říká: „Již ho nebudu jíst, dokud se to nevyplní v království Božím“**, což značí, že **fúze toho těla, jež se stalo Božským, nemůže nastat nikde jinde než v samotném Nejvyšším**, a to **prostřednictvím Jeho/Její Absolutní zevní mysli** (království Boží). Tento proces je **dovršen v duchovním světě** a **plná pravda o této revoluční záležitosti bude zjevena později („dokud nepřijde království Boží“)**.

Verš 17: „A pak vzal kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte a rozděľujte mezi sebou.““

Verš 18: „Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží.“

„**A pak vzal kalich**“ znamená **přiznání Své vnější hmotné formy**, jež byla vytvořena z **elementů Josefa a Marie**, které však nyní byly v procesu posledního aktu divinizace, označené slovem „**vzal**“. To znamená, že to **Božské z elementů, příšlých z Nejvyššího**, přivlastnilo si **zbožštělou vnější formu**, původně sestrojenou z prvků zóny vymístění. „**Vzdal díky**“ znamená **plné uznání, že je to pravdivá skutečnost**. „**A řekl**“ označuje **podělení se o tuto pravdu**. „**Vezměte a rozděľujte mezi sebou**“ znamená **nutnost přijmout skutečnost ohledně Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista a toho, jak má každý ustanovit vztah vůči Němu/Ní v Jeho/Její Nové přirozenosti**. „**Rozdělit mezi sebou**“ značí **činit to ze svobodné vůle všech skrze proces společného sdílení každé odlišné, jedinečné, individuální zkušenosti ve vztahu k pravé Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista**. Takové vzájemné sdílení **zvyšuje a obohacuje percepční schopnost během zakoušení všeho, co souvisí s tímto faktem**.

„**Neboť vám pravím**“ **zdůrazňuje pravdivost této věci**. „**Nebudu pít z plodu vinné révy**“ znamená, že **nic nemůže být docíleno v zevním stupni zóny vymístění**, z pozice toho **stupně, představovaného zde plodem vinné révy, neboť neobsahuje žádnou duchovní pravdu („vino“)**. „**Dokud nepřijde království Boží**“ označuje, že **to může být dokonáno**

jenom z pozice **duchovní pravdy**, jež na sobě zakusila **přímý dopad** všech nepravd **negativního stavu**. Jenom z té pozice mohou se všechny tyto falešnosti anulovat.

Verš 19: „Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a dával jim říkáje: „Toto jest Mé tělo, které se za vás vydává. To číňte na Mou památku.““

„**Pak vzal chléb**“ znamená uznání faktu, že život v Jeho **těle** byl čistě Božského původu z Božského dobra. „**Vzdal díky a lámal**“ znamená přiznání, že tento fakt je pravou skutečností, na níž **negativní stav** neustále páše násilí. „**A dával jim říkáje**“ značí zjevení a sdělení této pravdy vycházející z dobra Jeho/Jejího srdce čili Božství. „**Toto je Mé tělo, které se za vás vydává**“ označuje **potvrzení přítomnosti Božského ve formě**, jež byla vytvořena z prvků zóny **vymístění** jako podmínka pro spasení všech, co byli **polapeni negativním stavem**. „To číňte na Mou památku“ značí, že je **zapotřebí neustále si uvědomovat, že Božské bylo učiněno lidským a že lidské bylo učiněno Božským, neboť na té uvědomělosti závisí osvobození z poroby negativním stavem všech zel a nepravd**.

Verš 20: „A právě tak **vzal** kalich, když bylo po večeři, a řekl: „Tento kalich je nová smlouva v Mé krvi, která se za vás prolévá.“

„**A právě tak vzal kalich, když bylo po večeři, a řekl**“ - zde se znovu zdůrazňuje důležitost uznání **vnější hmotné formy - těla** a sdělení faktu této důležitosti. „**Tento kalich je nová smlouva v Mé krvi**“ znamená, že **tato zevní fyzická forma - tělo**, jež byla učiněna Božskou, projde procesem fúze a bude inkorporována do povšečnosti Plné přirozenosti Nejvyššího, a tak Nová přirozenost Pána Ježíše Krista plodně dozraje tak, jak tomu nikdy předtím nebylo v jsoucnu a bytí. Její Absolutní duševnost neboli přiznání, že Duševnost Nejvyššího byla přítomná v tom těle/krvi, se prolévá, čili vydává **negativnímu stavu**. „**Která se za vás prolévá**“, či podle Matouše 26:28, „**prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů**“, značí toto vydání Duševnosti **negativnímu stavu**, čili fakticky uvědomění si, že Nejvyšší z pozice Svě ryzí Lásky a Dobrotivosti se tak ponížil, že vstoupil do zóny **vymístění**; odtud si **vzal fyzické tělo - maso**; vložil do něho Svou Duši - Mentalitu; a vstoupil do boje proti všem silám **negativního stavu**, který usilovně popíral Jeho/Její Božskou přítomnost, a to neustálými útoky na Jeho/Její **hmotné tělo** - tu nejzranitelnější součást Jeho/Její přítomnosti v **negativním stavu** a zároveň **JEDINOU** součástí, skrze niž mohla Božská přítomnost konat dílo Spásy. Jenom díky tomuto dílu mohla být vytvořena trvalá podmínka k tomu, aby každý, kdo se nachází v **negativním stavu** a kdo **přiznává tento fakt**, mohl skrze ni být vysvobozen z **negativního stavu**, a aby tak jeho hříchy - problémy mohly být odstraněny.

Několik **ústředních termínů** v tomto příběhu je třeba **zdůraznit** a **pochopit**. Jsou to: „**plod vinné révy a víno**“, „**kalich**“, „**krev**“, „**chléb**“ a „**tělo**“. Tyto pojmy mají **duchovní význam** a význačnost na **MNOHA** úrovních. Jimi se popisuje **proces divinizace a hybridizace lidského těla - masa** Ježíše Krista. Protože tento **proces je NEJDŮLEŽITĚJŠÍ** událostí, jakou kdy veškeré Stvoření i zóna **vymístění** zažily od doby svého založení, hraje poslední večeře tak závažnou roli ve všech **křesťanských rituálech**.

„**Víno**“ a „**krev**“ ve všech aspektech jejich významu označují **Božskou pravdu** (jeden z jejich prvků, který byl vyňat z Absolutní vnější mysli **Nejvyššího**, zvané **Kristus**). Ale tím, že muselo dojít k **separaci** toho prvku z povšečnosti Absolutní mysli **Nejvyššího**, je zde uveden **princip vinné révy**. „**Vinná réva**“ v této souvislosti označuje **zevní stav přírodního stupně** a skutečnosti jeho **jsoucna a bytí**, kde **negativní stav** byl **započat** a uveden do **aktivního a dominujícího způsobu činnosti**. Takže „**vinná réva**“ zde též označuje celou zónu **vymístění**, která sestává ze zla a nepravd **negativního stavu**.

„**Plod vinné révy**“, či „**víno**“ značí všechny výsledky a následky násilí, jehož se negativní stav dopustil nad Dobrem a Pravdou pozitivního stavu, jež Ježíš Kristus inkorporoval do **Své krve**. „**Krev**“ zde má dva souběžné významy: **Božskou pravdu** čelící všem nepravdám negativního stavu, a která je **odstraňuje z té části hmotného těla - masa**, jež byla vytvořena z Josefova prvku. Avšak „**krev**“ také znamená duši čili mentalitu. Zde se popisuje postupné odpuzování duševnosti, vzešlé z **genů Marie a Josefa** a **pozvolné vlévání Božské mentality z Nejvyššího do toho těla - masa**. „**Pít plod vinné révy**“ znamená **plné prožití zkušenosti s ukrutnou a ohavnou duševností negativního stavu** a její postupnou výměnu za **Božskou duševnost**, která měla sídlit v **tom těle** a učinit je **Božským**. **Jakmile to tělo je učiněno Božským, může se udržet v plnosti pozitivního stavu - Království Božím**. K tomuto uchycení nemůže dojít dříve, než je dokončen proces plné fúze všech **částic fyzického těla - masa** v povšechnosti **Přirozenosti Nejvyššího**, čili dokud **Nejvyšší se nestane plností Pána Ježíše Krista**.

„**Kalich, obsahující plod vinné révy**“, znamená toto **lidské tělo - maso** jako **nejzevnější nádobu Božské duševnosti**. **Božská duševnost** sama je odvozena z **Absolutní vnitřní mysli** čili **Absolutní duše Nejvyššího**, jež se jmenuje **Ježíš**. Zde vidíme tajemství sjednocení principu „**Ježíš**“ a principu „**Kristus**“. Pokud si vzpomínáte, jedním z **nejhlavnějších kroků**, který aktivátoři negativního stavu potřebovali učinit, bylo **odizolování, separování a rozbití jednoty, jednosti a harmonie všech duchovních principů**. Nejdůležitější a neúčinnější zákrok v tomto negativním procesu se týkal **odloučení pravdy od jejího dobra a dobra od jeho pravdy**. Tento proces představuje **věčné duchovní manželství**. **Pravda bez svého dobra nemá sama o sobě žádný život a je bezvýznamná**. Je mrtvým koněm (užije-li se vašeho rčení). Avšak **dobro bez pravdy nemá žádné prostředky pro své projevení se**. Ve stavu **oddělenosti** tedy nemají žádnou moc. Tato **zdařilá odluka** umožňuje negativnímu stavu klidně dozrát a stát se **silným**. To, co činí **pozitivní stav slabým**, slouží jako **zdroj moci pro negativní stav**. V tomto ohledu značí **separace „Ježíše“ od „Krista“ porušení a zapření všech fundamentálních duchovních principů**. Ale toto porušení **potřebovalo** být uznáno a prožito **Nejvyšším** dříve, než mohlo dojít k **znovusjednocení** těchto principů.

Pamatujte si, prosím, že **inkarnace Ježíše Krista byla vtělením do negativního stavu, stavu to rozpolcenosti, odloučenosti a izolace**. V tom je jeho **podstata**. **Ježíš Kristus se nemohl objevit v negativním stavu ve Svém původním sjednoceném stavu**. Minulo by se to účelem. Kdyby se objevil jako sjednocený, bylo by došlo k **okamžitému vyhlazení negativního stavu**. Negativní stav **nemůže přestat ani na zlomek vteřiny** tento sjednocený stav. A tím, že by stav **Ježíše Krista** byl absolutním, záhuba negativního stavu byla by rovněž absolutní. A toto **by nebylo dílem spásy**, nýbrž **destrukce**. V takovém případě negativní stav by právem mohl líčit **Boha** jako **kruté, vražedné a krvežíznivé monstrum**.

A proto měl **vstup Ježíše Krista do negativního stavu se stát v souladu s pravidly a regulacemi existujícími v negativním stavu - stavu odloučenosti**. Takto byl nejdříve separován princip „**Kristus**“, vpojen fúzí a hybridizován s elementy Josefa (nepravdami negativního stavu) a s prvky Marie (se zly negativního stavu). Z té pozice, z postavení „**Krista**“, započal proces postupné eliminace nepravd a falešné **duševnosti**, na jejich místo přišla **pravda Krista**. Zároveň byl postupně uváděn **princip „Ježíše – dobra“**, jak docházelo k eliminaci zla a zlé **duševnosti** s vyvrcholením úplné záměny zlé mentality **Božskou duševností - Ježíšem**. Jakmile bylo zcela **dokončeno vypuzení zel a nepravd**, došlo k **znovusjednocení Ježíše a Krista**. Tím **Ježíš se stal Ježíšem Kristem - unifikací dobra a pravdy**, což **připravuje cestu ke vstupu Ducha Nejvyššího** do tohoto sjednoceného **Ježíše Krista**.

Duch Nejvyššího - Absolutní nejnítěrnější duchovní mysl - nemůže vstoupit do fúzi připraveného hybrida - **Ježíše Krista**, dokud z toho **těla** nejsou vyhnána všechna zla a

nepravdy a dokud nedojde k znovusjednocení všech separovaných a izolovaných **duchovních principů**. Předčasný vstup **Ducha Nejvyššího** do **Ježíše Krista** by znamenal konec negativního stavu, neboť nic z negativního stavu nemůže snést čistotu pozitivnosti toho **Ducha** a nic z negativního stavu nemůže vstoupit do toho **Ducha**.

Slovo „**chléb**“ souvztaží s **Absolutním duchem** čili s **Absolutní nejnítěrnější duchovní myslí Nejvyššího**. Povšimněte si, prosím, **POŘADÍ**, v jakém **učedníci dostávají kalich a chléb**. Tím sledem **Ježíš Kristus** zdůraznil **náležitost duchovní procedury**. Nejprve je podáván **chléb**, pak následuje **kalich**. To znamená, že se **vše má vyvozovat z toho nejnítěrnějšího** a postupovat směrem k tomu **nejzvěnějšímu** a ne v opačném směru, jak je to v případě negativního stavu. Fakticky negativní stav je vybudován na této zvrácené pozici - **zvnějšku** směrem **dovnitř**.

Výchozím bodem pro všechny i všecko má být **duch** čili **duchovní principy**. **Vše je odvozeno z těchto principů**. Cokoliv existuje, existuje díky svým **duchovním principům**, které neustále vyzařují z **Pána Ježíše Krista**. Slovo „**chléb**“ znamená **tento fakt, neboť dává potravu pro tělo, a tak udržuje to tělo živým a žijícím**. „**Chléb**“ zahrnuje a značí všechna dobra, jež **tělo** potřebuje pro své přežití. Je to **duch** („**chléb**“) toho **těla, který mu dává život**. **Brát a jíst tento chléb** značí **přiznat tento nejdůležitější, vitální a osudově závažný fakt**. **Na jeho přijetí (jíst chléb) závisí jednotlivcův život**. **Na PŘIJETÍ toho faktu, že Boží Duch byl přítomen ve hmotném těle Ježíše Krista, jež také obsahovalo Jeho/Její Duševnost (pití krve), závisí SPÁSA všech z negativního stavu**. Není jiné cesty ven z negativního stavu.

Vzpomínáte, co **Ježíš Kristus** řekl lidem v evangeliu Janově v kapitole 7 ve verších 53-56 ? Citujeme:

„Ježíš jim řekl: „Zajisté pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít Jeho krev, nebudete mít v sobě život.

Kdo jí Mé tělo a pije Mou krev, má život věčný a Já ho vzkřísím v poslední den.

Neboť Mé tělo je pravý pokrm a Má krev pravý nápoj.

Kdo jí Mé tělo a pije Mou krev, zůstává ve Mně a Já v něm.““

To je přesně to, co je míněno zde citovaným sdělením. **A toto je přesně to, v čem je pravý duchovní význam poslední večeře**.

V kontextu **poslední večeře** učinil **Ježíš Kristus ROVNÍTKO** mezi slovem „**chléb**“ a slovy „**Mé tělo**“. Zde se klade **důraz na přijetí faktu, že hmotné tělo - maso se stane integrální součástí celku Přirozenosti Nejvyššího, jenž se stane plností Pána Ježíše Krista**. „**Pán**“ je **scházejícím pojítkem**. V době fúze byl **Ježíš Kristus** fakticky „**Kristem**“. Po vyhnání **duševnosti, zděděné z Josefa a Marie, stal se Ježíšem Kristem**. Avšak po **ukončení fúze toho těla v Nejvyšším, stal se Pánem Ježíšem Kristem**. **Přijmout tento fakt znamená jíst Jeho/Její tělo - pravý chléb a pít Jeho/Její krev - pravý nápoj. Jenom přijetím tohoto faktu lze mít věčný život v pozitivním stavu a být úplně osvobozen od negativního stavu. Přijmout toto je dobro (pokrm), protože je to skutečná pravda (nápoj). Cokoliv je dobré, je pravdivé. Cokoliv je pravdivé, je dobré. Zde je pravé a opravdové sjednocení všech duchovních principů, které jsou životem pozitivního stavu**.

Význam poslední večeře je ve stálém připomenutí, že **není jiné cesty, vedoucí do království Božího než přes úplné přijetí této Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista** (jak je zjeveno v této knize). Je ještě **několik dodatečných bodů o poslední večeři, které stojí za to, aby se připomněly**:

(1)

Předvídaje zradu křesťanství, zavedl Pán ležíš Kristus poslední večeři jako připomínku toho, co bylo pravým významem Prvního příchodu Ježíše Krista. Předvídál, že křesťanské náboženství, jako všechna ostatní, bude prodlévat v **zevnějšnostech duchovnosti**, nikoliv v jeho **niternostech**. Díky tomuto faktu bylo nutné odkázat jakýsi **vnější prostředek**, jakým by se tyto důležité **duchovní** činitele vtiskli do jejich vědomí. Toto je jedním z důvodů, proč Pavel zopakoval vnější proces poslední večeře, jak ji vykonal Pán ležíš Kristus, a tak ji ustanovil ve všech církvích (1 Korintským 11:23-26). Byla to role Pavlova zavést tuto **externalizaci** a dovést ji do **nejzazší plodnosti**.

Sdělením těchto faktů pomocí takových **zevních prostředků** - i když **značně temných** - se může udržovat na vaší planetě i v ostatní zóně vymístění **určitá dávka náležitého duchovního života**. To jsou ty **pravé pozůstatky duchovnosti, které budou sloužit později v díle spásy všech z negativního stavu a pro trvalé zrušení negativního stavu**. Tento **duchovní fakt** je **jediné**, na čem závisí **vyznění rozsudku při posledním soudu**, popsaném v předešlé kapitole, založené na **duchovnosti** všech a na její kvalitě. Toto je důvodem, proč se věci, obsažené v symbolismu poslední večeře, tak zdůrazňují. Ale to také ukazuje, **jak daleko se dostali na zcestí křesťané i všichni jiní ve svém pojetí Přírozenosti Pána Ježíše Krista**, když se dopustili **ODLUKY Ježíše od Krista a Krista od Ježíše a Pána Ježíše Krista od Boha a Boha od Pána Ježíše Krista a Ducha Svatého ode všech**. **Svatý Duch** v této zvláštní souvislosti byl **Duchem Nejvyššího** čili tím prvkem **Absolutní nejniternější duchovní mysli**, jenž se spojil s ostatními elementy, použitými v procesu hybridizace **Ježíše Krista** a později **Nejvyššího**, kdy se **Nejvyšší** stal **Pánem Ježíšem Kristem**.

Tedy, **symbolismus poslední večeře** zdůrazňuje tuto **JEDNOTU** a bude sloužit jako **svědek PROTI všem, kdo se účastní vnějších rituálů a přitom jejich srdce odmítá přijmout fakta jimi reprezentovaná, jak se popisuje v této kapitole**.

(2)

Jeden z důležitých aspektů obsahu a významu poslední večeře je **potvrzení platnosti a zdůraznění závažného duchovního principu sdílení**. Toto vysvětluje ze slov „**a rozdělte mezi sebou**“ a z toho, že **pili ze stejného kalichu**.

Tento princip naznačuje, že každá sentientní entita a lidský tvor jest **jedinečným celkem** a má **svůj svérázný a neopakovatelný způsob vnímání Přírozenosti Pána Ježíše Krista**, a to ze specifické pozice, kterou každý zastává mezi ostatními. Toto vnímání se liší od jednoho jedince k druhému, jsouc založeno na jedinečné struktuře jejich osobností a jejich povah. Nikdo není stejný. Proto z pozice této **nestejnosti** každý má sklon chápat a inkorporovat **Přírozenost Pána Ježíše Krista** poněkud **rozdílným** způsobem. Toto odráží ten osudně závažný fakt, že **nikdo nemůže vnímat a chápat Přírozenost Pána Ježíše Krista v absolutním smyslu**. Akt percepce a chápání je relativní, závislý od **svérázné** povahy každého jedince.

Aby se poskytlo **pole pro širší a rozmanitější vnímání a chápání** pravé **Přírozenosti Pána Ježíše Krista**, byl uveden **duchovní princip vzájemného sdílení**. **Každý má se rozdělít o svůj ráz vnímání a chápání této Přírozenosti, jakožto i o zkušenost vztahu k ní s kýmkoliv**. Všimněte si však, prosím, že se učedníci měli rozdělít o **stejný kus chleba** a pít ze **stejného kalichu**. Tento důležitý fakt naznačuje, že je to **absolutně tentýž Pán Ježíš Kristus, kterého spolu sdílí, a ne někdo jiný**; a že ve **vnímání toho, jak jedna osoba chápe a zachází s Pánem Ježíšem Kristem, je stejně cenné a důležité, jak je to i v případě kohokoliv jiného**; a že je to **naprosto stejný Pán Ježíš Kristus, ke kterému mají vztah**.

Díky prozíravosti ohledně vyrojení mnohých sekt, seskupených kolem učení o přirozenosti **Pána Ježíše Krista** a prohlašujících se za jediné pravé, bylo nutno **uvést určitý symbolismus pro sjednocující princip**. Do určité míry **poslední večeře slouží tomuto účelu**. Opět musí být řečeno, že jde o připomínku, že je **jeden Bůh**, a že ten **Bůh je Pán Ježíš Kristus**, jenž je **vnímán nekonečně rozmanitými přístupy a způsoby**, a přitom je to **tentýž Pán Ježíš Kristus**.

(3)

Jiný důležitý aspekt významu **poslední večeře** je **označení základny, na níž se ustanovuje vztah k Pánu Ježíši Kristu**. Není postačující rozumově uznat **Pána Ježíše Krista**, jak je popsáno v této knize. Nezajišťuje to vzájemnost, a proto to nemá hmatatelné, ani jakékoliv jiné následky. Musí se budovat na velice osobním, velmi soukromém a velice intimním postoji. Zásadní zde je, že **pro zahájení významného a odpovědného poměru s Pánem Ježíšem Kristem musí se na základě svobodné vůle a ze svobodné volby pozvat Pán Ježíš Kristus do vlastního srdce**.

Rozumový poměr je vztah ze zevnějšku, ve stavu **separace**. Jedinec je **odloučený od Pána Ježíše Krista**. Je-li tomu tak, pak se nachází v negativním stavu. **Být ODDĚLEN od Pána Ježíše Krista znamená být v negativním stavu**. Dopad tohoto tvrzení je **obrovský**. Nikdy **nemůžeš** dostat se ven z negativního stavu či být spasen, **nepozveš-li Pána Ježíše Krista, aby vstoupil do tvého nitra, stal se integrální částí tebe a byl jedno s tebou**. Toto je, co znamenají slova „**jíst Jeho tělo**“ a „**pít Jeho krev**“. Toto je **osobní, soukromé a intimní zažití**. Je to vzájemný poměr, ježto **Pán Ježíš Kristus** se stal zcelenou částí tebe a ty jsi se stal integrální částí **Pána Ježíše Krista**. A toto je, co označují slova „**kdo jí Mé tělo a pije Mou krev, zůstává ve Mně a Já v něm**“ (Jan 6:56).

Přijmout pravou přirozenost Pána Ježíše Krista, jak se popisuje v této knize, a požádat Ho/Ji, aby do tebe vstoupil a stal se integrální částí tebe a byl vládcem nad tvým životem - značí vzájemné sdílení. Pán Ježíš Kristus sdílí s tebou Sama Sebe a ty se s Ním/Ní dělíš o sama sebe, a tudíž sdílíš tuto jedinečnou zkušenost se všemi jinými, kdo jsou ochotni sdílet a být sdílení. Když toto činíš, účastníš se Večeře Pána Ježíše Krista. A toto je celý význam Poslední večeře Pána Ježíše Krista.

(4)

Jakmile se toto uzná a tento druh sdílení se ustanoví, neexistuje již žádná potřeba účastnit se v zevním obřadním procesu poslední večeře, jak je praktikována ve všech křesťanských církvích. **Původním účelem** založení jakékoliv církve bylo **pomoci lidem s procesem vzájemného sdílení**. Byly vyvinuty určité kroky napomáhající lidem soustředit se na přítomné záležitosti a na to, jak se dostat do styku s **Pánem Ježíšem Kristem ve svých nitrech**, aby Jej/Ji mohli pozvat ke vstupu do všech aspektů jejich **ducha, duše a těla** a tak odpovědět na Jeho/Její pozvání stát se jedno s Ním/s Ní (Já v tobě a ty ve Mně). Toto je **jediná role, jakou by měla mít každá církev**. Avšak vlivem negativního stavu se všechny tyto kroky a procedury staly **jen zevnějšími obřady** bez jakéhokoliv hlubšího významu. Bylo o nich prohlášeno, že jsou svaté samy od sebe a jejich **zevní výkon** či **účastenství** bylo a je považováno za dostačující pro vedení pravého duchovního života.

Obřad poslední večeře se nevyhnul tomuto údělu. Stal se ještě více **ritualizovaným a externalizovaným** než cokoliv jiného. Ztratil docela svůj **pravý smysl**. Za nyní existujících podmínek zvrhl se v **bezvýznamnou proceduru**, jež postrádá jakýkoliv **pravý duchovní náznak**. Tím, že nyní je k dispozici toto **Nové zjevení Pána Ježíše Krista, poslední večeře v tradičním křesťanském vyznění se ruší**. Nemá již žádnou platnost. **Přítomná forma poslední večeře, zaváděná v tuto chvíli, tkví v denním vcházení do vlastního nitra a ve styku s Pánem Ježíšem Kristem na osobním, soukromém a intimním základě, a tím se má potvrzovat skutečnost, že Pán Ježíš Kristus je v tobě a ty jsi v Pánu Ježíši Kristu.**

Takovým potvrzováním dokážete být vládci svého života, schopnými odpudit všechny nátlaky negativního stavu, které neustále na vás naléhají, a to tak dlouho, pokud jste v hmotném těle.

Avšak mějte na zřeteli, že **abyste mohli být v denním styku a obecnství s Pánem Ježíšem Kristem a účastnit se Jeho/Její poslední večeře, je nezbytné přijmout Novou přirozenost Pána Ježíše Krista**, jak se zjevuje v této knize. Když k tomu **nedojde**, dostaneš se do styku s **falešnými „kristy“** a s **falešným „Ježíšem Kristem“** a s **celým zástupem falešných proroků**, kteří se ti zjeví jako andělé světla. **Toto je důležitým varováním.** Mnoho lidských tvorů bude mít mnohé obtíže uznat, že je tomu tak. **Ale toto je Nové zjevení a Pán Ježíš Kristus činí vše novým a jiným. Staré časy jsou neodvolatelně ty tam.**

Ten/ta, co má uši k slyšení, ať slyší, co **Pán Ježíš Kristus** zjevuje v této kapitole.“